

b. GYARMATI László, *Csőre töltött álom*,

Válogatott versek és versszerű képződmények, képversek és „képtelen versek,
HÉ! Siófok-térségi Helyi Érték Egyesület, 2019.

Rendhagyó és sok szempontból különleges könyvvel lepte meg az olvasókat a közelmúltban b. Gyarmati László siófoki író, költő. A *Csőre töltött álom* című versgyűjtemény összefoglaló kötet, amelyben az általa legértékesebbnek vélt írásait gyűjtötte össze. Olyan verseket, síkverseket, prózaverseket, próbaverseket, prózaballadákat, párhuzamverseket, amelyek több évtizeddel ezelőtt születtek, de jórészt ma is éppoly aktuálisak, mint megírásuk idején.

A kötet az „összegyűjtött írások” első kötete, amelyet várhatóan kispróza gyűjtemény, kisregények, sőt balatoni fotóalbum is követ majd. Ráadásul a szerző beígért egy „nagyregényt” is *Csak vissza ne sírjuk...* címmel, amelyhez már szorgalmasan gyűjti az anyagokat, s amely családregénynek álcázva az 1960-as évektől napjainkig dolgozza majd fel a közelmúlt magyarországi évtizedeit.

A *Csőre töltött álom* írásai rendkívül sokszínűek, beskatulyázhatatlanok, stílusában a legkülönfélébb irányzatokat vetítik elénk, s valahogy mégis mindegyik „gyarmatis”. Igen jól fellelhető a sorok között az 1970–80-as évek hangulata, az útkeresés és a kiútkeresés, a „lázdó” és újat akaró ifjúság világszemlélete, az akkori „progresszív” zenei irányzatok nyújtotta életérzés. Nem véletlenül szervezi „irodalmi műsorral, performansz előadással” körítve a könyvbemutatót a kiadó. Siófokon, Balatonföldváron, Zamárdiban, Kaposváron és Balatonszárszón már bemutatták furcsa és meghökkentő produkciójukat, de tervezik további településeken is a bemutatkozást.

Versek. Versek? Vagy inkább prózaversek, síkversek, párhuzamversek? Ez utóbbi szerzemények például két-, sőt háromféle módon is olvashatók, értelmezhetőek. Játék? Bravúr? Vagy egyszerűen csak érdekes próbálkozás? Az írások sokszínűsége érdekes olvasási élményt nyújt. Hogy ez kivételes művészet vagy csak látványos „gagy”, azt nehéz megállapítani. Ami bizonyos: szinte elképzelhetetlen, hogy az olvasó legalább néhány sort, gondolatot nem talál benne, ami neki tetszik. Márpedig ha egy könyvben egyetlen gondolat megragad az olvasóban, akkor azt a könyvet már érdemes volt megjelentetni.

A könyv mottója is sokatmondó: „Ne arra törekedj, hogy a legjobbak közül a legjobb légy – LÉGY MINDIG MÁSI!” E gondolat végigvonul a kötet írásain is. A könyv borítóján egy célkereszt látható, melynek közepén bordó pecsétviaszban a GY. L. monogram látható. A fehér alapon két fekete szegély között meghökkentő a látvány, s a benne megbúvó versek sem hagyományosak. A meghökkentő, furcsa, időnként tán nehezen érthető, különleges alakzatokat formáló versképletek üzenete alapos olvasásra, gondolkodásra készítet. A versképek tördelése, tagolása is különleges, nem szokványos. Az ún. szabad versek stílusa mindent megenged, és b. Gyarmati László él is ennek lehetőségével.

Azoknak ajánlom a verseskötetet, akik fogékonyak az újra, a szokatlanra, az abszurd gondolatokra.